

בבית

משיכון

תלי בתיקו

הברית

קודש

עicker

התיקו

תלי

ביסוד

لتיקנו,

ובו **תלה**

גם כן

ביאת

משיכון

באלו

השי

ועיכוב

הגאולה

(אור הגנוו,

זהר סבא חי..)

אור צדוקים,

זהר חינה,

זיהי

ויחי

לְפָנֶיךָ

לְפָנֶיךָ

החיך"א זייע"א כותב בנחל קדומים, ווות"ד:
אם אחד נכשל במליוון הסתכלויות, יהה
למלאך הפטות שלו מיליון עיניים! (ע"ז כ')

כול הלכות ומוסר שאלות ותשובות מכתבים וסיפורים פסקי דין בירורים בעניין
שמירת עיניים, ובפרט דרישים שמורסים שיעורים בתערובות אנשים ונשים

עלון יומי דהתאחדות הקהילות

נתყיסד בארץ הקודש ביום ה' טבת ה'תשע"ז

10

דבר המערכת

בஹשכים

המערכות על תקון שמירת העיניים

ספרים וكونטראיסים וקול קורא'ס שיצאו לאור
בשנים תק"ו-תשע"ו. ומכתבים של גDOI ישראלי על שמירת עיניים.

מעין עולם הפא

ליקוט גדול מזו"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על קדושת השבת

מצב שמירת עיניים בימינו

כמה עבירות עובר השומע דרשות של הרבניים הראשונים
המדוברים בתערובות kali מחייה - דין תורה
בבית דין של מעלה - שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

תיקון הברית

ליקוט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי
ומדרשים זה"ק ותיקונים ועוד

הנער בן 15 שעבר מiot קליני

מה שראה בעולם האמת
ובזכותו נתערכנו להוציא לאור העلون הזה

שלום בית ופרנסת ברוח

ליקוט גדול מזו"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות
ומנהגים על שלום בית ופרנסה ברוח - הצלחה ביזוגים.

דבר המערכת בה旄חים

וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אותו
וישם בארון במצרים (ויחי פרק נ' פסוק כ"ו)
בגין דיווסף נתר ברית היה יוז"ד ניתוסף אליה כד
ازיל לעלמא דאתוי וגוו'. (זהר שם)

השומר בריתו הוא בבחינת אמת

מן דנטר ברית הוא בבחינת אמת, מדתו של יעקב
אביינו עליו השלום, תתן אמת ליעקב, שבו כלל קו
האמצעי בבחינת ברית התיכון בבחינת **דת"י** שהוא
דתי המלך, כי הא' שהוא ראש האותיות רומי^א
לדעת, והם' שהוא באמצע רומו' לתפארת, והת'
שהוא סוף האותיות רומו' ליסוד, והוא ראש תוך סוף
שהיא סוד ברית התיכון בבחינת התכללות והוא
המייחד והמחבר כולם לבחינת מלכות ונתבטלו כל
בחינות החיצונים ומושך שפע ברכה וחימם.

עוד שמירת עיניים דהתאחדות הקהילות ארגון מוקדש לתיקון שמירת העיניים

בשיתוף הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיוקח כ"ק האדמו"ר **רבי שלום יהודה גروس אבדק"ק האלמן שליט"א**

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

זוהר השבת

אלתא נטנערן טוואר
שדי שבתות נלהבָת
מיד גנאַלען

נה) **השכינה שומרת לשומרי שבת ויום טוב** (ח"ג קע"ט:).

נו) **שבת שמוא של הקב"ה** (ח"ב פ"ח:).
זו) **כשהאדם נכנס לביתו בשמחה ומקבל השבת בשמחה והוא ואשתו בשמחה, אotta שעה השכינה אומרת זה שלי הוא** (זוהר חדש אחריס).

נה) **אם הוא עצב בחיל מכל מקום בשבת יהיה בשמחה** (תיקוני זוהר ת"ק כ"א. נ"ז).

נו) **מכל המעשים טובים שעשו האדם אין טוב לאדם פרמת המשם כי אם לאכול ולשתות ולהראות שמחה בשבתו וימים טובים** (ח"ב רנ"ה).
ס) **אפלו הרשעים שבגיהנם שמורים גם בשבת** (ח"א מ"ח).

סא) **ביום השבת כל השערים פתוחין** (ח"א ע"ה:).

סא) **אשריהם של אלו שעוסקים בתורה בשבת יותר מאשר מימים** (ח"ג ע"ד:).

סב) **שבת הוא כלל כל התורה, וכל סודות התורה בו תלויים, וקיים שבת קבוע בכל התורה** (ח"ב צ"ב).

סג) **ש��לה שבת בכלל התורה כליה, והשומר שבת כאלו שומר בכלל התורה** (ח"ב מ"ז. קנ"א).

שמירת העינים

עוגש הגודל על הסתפלות

א) **שלשה דברים ברא מקודש ברוך הוא, באדם, איזנים עיניים לשון.** מה עשה מקודש ברוך הוא, שם לכל אחד גדר וחומה וכו', שם גבינים לעיניים, לכשות ולסתום ולעצם עיניו מראות ברע, והאדם הנבזה, כשהוא שם איזניו לשמור עבירה, ועיניו לראות עבירה, לשונו להצמיד מרים, מה עשה, פרך גדר מלפכו של עולם, אשר מסר בידיו לשומר, על אחת פפה וכמה שבון מנות הוא, ועל זה נאמר "ופרע גדר ישכנו נחש". (ספר חסידים סי' קמ"ח).

ב) **איתא בזוהר מקודש פקודי (דף רס"ג) יש ממנה אחד שנקרא פتوת, על שם שפעתה לבני אדם להסתפל ולעינו بما שאינו צריך בכמה נאותין וזונאים, ולאחר מיתת האדם ונקרבר בסבר, בא הממנה ההור ומחריר להאדם נשפטו ואחר כן נוטל את האדם באוצריות ומשר עצם של העינים ונוטל ממנה את העינים ואחר כן מורייד אותו לבור שיש בו הרבה נחשים ומרמים כחמנא ליאלו. (קב הישר פרק ב', וכאן זה באור מדיקים - עמוד היבודה, פרק אי).**

ג) **המסתכל בעקריות קשטו נגערת. ואשר לא נשא עיניו אל אשת איש, זוכה ומתקבל פנוי השכינה.** (ב"י, אבון העזר סי' ק"א).

ד) **ובזה יעשה חשבון לנפשו האומלה, האם השתקבר במשא ומטען בשוק, נגד מה שהפסיד בראשיתו והrhoורי עבירה. אפילו אם ישתקבר למאות ולאלפים, האם כל ממון שבעולם יש בו די נגד חפסיד עבירה אמרת. (שער הפתלה, שער ניפול, ד"ה ולמול).**

ה) **אם חען הוא עבד ליצר הכרע, לראות בעיניו והבל עולם זהה, פטור מן הראוי לחוץ בנעム ד', ובבל יראה גאות ד'. (חיד"א בדבש לפ, מעי ר' אותן ב').**

ו) **ומעה מושר השכל לאוותם שרוין להרווים ממוני, ומסתכלין בكونטרסים, או שאור מקומות לראות ולחשוף בתר מציאות.**

הcheid"א זיע"א פותב
בנהל קדומים, ז'ת"ד:
אם אחד נכשל במליאו
הסתפלוויות, יהיה
לała הפוט שלו
מליאו עיניים! (ע"ז:כ)

כל ראייה אסורה שאדם
נכשל, אם הוא לא בוכה
מיד, אם אין לו שוה
תשובה מיד, הוא מושין
עוד עין לала הפוט.

המשך תיקון הברית – דין ומנהגיו

וביאת המשיח רגיל על לשונו תמיד, אך משפה ולחוץ, לא בלב שלם, שכן למועד רגיל: בכל מועד ורגל אומרים אנו: "לשנה הבאה בירושלים" - לא היום ולאמחר, רק מזמנים אותה שנה תמיימה. ואף גם זאת לא בלב שלם, כי חוץ לבו לגמור הבניין שהוא בונה, שאי אפשר להשלימו כי אם אחר איזה שנים. וכן למגור המשאה ומתן שעל ד' וה' שנים אשר עשה עליו כתוב וקשר מן השררה או מן המלכות, ואין קורא בצדוק ואין עשו באמת, בכל שלוש כתות הנזכרים, הדברים כדי למהר את הקץ ולפדות גוי ואלקי ולמפרק קודשא בריך הוא ושכינתייה - זה לא יש בו. והוא שאמר הכתוב: "וכלחסדו כץ השדה" (ישע' מ'), כלומר: אין מכוונים בתורה ותפילה ומצוות שלהם כי אם לטובה עצם, לתועלתם בלבד: או לעולם הזה או לעולם הבא או לשניהם יחד. ואין איש שם על לב לעשותם לי לשם ולמעני כדי להוציאני מצעריו ומגלותי. כמו שאמרו בזוהר: "כל חסד דאיןון עבדין, לגרמיינו עבדין". וاوي לאזנים שכך שומעות, קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה, היא אמונה שכיניתא קדישא, רוצה יצאת מון הגנות עם כל בניה, ושומע איין לה, צעה וαιן מושיע לה, ופורך איין.

ובכן, אחיו ועמי, לבטח תדעו, כי כל זמן שלא נכוון בתורה ותפלה ומצוות רך כדי למפרק קודשא בריך הוא ושכינתייה, לא זולת - לא יבוא משיחנו, כי הוא יתברך מתחנה עמו מדה נגד מדה ואומר: אתם אינם חסינים כי אם על עצמכם, לא עלי - אף אני לא אחוס עליהם. ולא נקווה לאיש ולא ניחל לבני אדם גדולים, שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל, כי הרואה ללבב הוא היודע מי גדול, לא הרואה לעיניים! אך כל איש יהודי בעצמו, אפילו איינו בעל תורה ולא בר אורין כלל, מהויב לחום بعد אבינו שבשמים, שהוא יملוך על הארץ ועשויות מלחמה וקרב بعد ארצנו נחלת אבותינו, היא ארץ ישראל, במצוות אשר הוא עשו ולכזון בכל מצוה רק למפרק קודשא בריך הוא ושכינתייה מגלוותא. אך אלקים יפהה יהיה כל כוונתו, כי בשולחן ערוך יורה דעתה כתוב, שבכל מיני צדקות, כגון: להאכיל רעבים או להלביש ערומים או לרפאות חולמים, להקל פדיון שבויים קודם, ואסור לאחר מכן אפילו רגע. ואםvr כרך הדין בפדיון שבויים לבן אדם אחד, מכל שכן לפדות גוי ואלקיו, שהוא פדיון שבויים הכללי.

המשך מס' פסק בית דין

וזה לשונם הקדוש אות באות:

פסק בית דין

תורה אמרה צפה נתתיך לבייט ישראל אם רשות בעוננו ימות דמו מידך אבקש אם לא דברת להזהיר אותו מדרךו, וכשלו איש באחיו דרשו חכמיינו זכרונות לברכה איש בעון אחיו ה' במשפט יבוא עם זקנינו עמו ושריו אמרו חז"ל על זקנים שלא מוח בשרים, ואשיים בראשיכם אשמותיהם של ישראל תלויות בראשיהם דיניהם, אrror שלא יקום, כדרשת ירושלמי, למד ולפمد קים עשה והיה בידו להקים ולא הרי זה בכלל אrror, ואםvr כרך ההזירה תורה על איש פרטי ובערבה פרטית עברה זאת שגורמת ומביאה לפיצות וheritot התורה בכללה, וגם שנוגע לרבים מישראל על אחת כמה וכמה וקל וחומר בן בנו של קל וחומר שלא להיות נחבא אל הכלים, ולטמון ידו בצלחת, אלא כל מי שיראת אמת בלובבו יאזור בגבר חלציו וישנס מתניו ויאמר מי לה' וلتורתוiali (ויאספו אליו כל בני לוי במדרשם אותם שרצו נאמת ללוות בנים למקום וכי הם הפה, האומר עבר אהבת ה' ולבשות עברו לאביו ולאמו לא ראיתיו, ואחיו לא הכיר, ובנו לא ידע).

שלום בית

ויריה במעשה ידיה, ולשומ עין השגחה בכל צרכי ביתה וזוקא. שיהיה ביתה נקי כבית המלך, אם ברב או במועט, ותשומ עיניך בגורי בעלה ובכנית לנקות מכם ולקיים, כדי שלא יהיה בעלה ובכנית בזויים בעני הבריות, כי בראותם אוטם בזויים לא יכbedo להם, וגורמת להם קלה באקרים: ארורה האשה שאינה מתקה בגין בעלה ובכנית. ועוד גורמת העצלות לאשה, שלא תזרק בכתמי נזיפה, וגורמת פסול בכנית, היוחם בני הנעה, ותזרת לעצמה ולבעלה מעולם זהה ועולם הבא, וענשה מרבה, כי היא הגורמת.

ח) **תנאי שלישי** – פמید האשה חיציר צורת בעלה כאלו הוא בפניה פמید, וממות צורתו פרחק בלבבה כאלו הוא שר. וכשהוא עני בלבושים קרוועין, תרומה בדעתה, שהוא כשר שנאה את גורי כדי שלא יכירו אותו, בדרכו שחי עושם, כמו שמצינו בשאל (ש"א כת, ח) כשהלה לבעלת אוב. אשר זה יגורם להתגער אהבתו אליה, וזה יגרם שנינה ובריט. כמו שכתב רבנו בחייב זיל (ר"ב חרוו ר' ט, ט"ב), שאשה מונעת תחללה, يولדה זכר (נה לא, א), משומ שפישגברה אהבת האשה על בעלה, צורתו נגר עיניה, ומרב תפאותה עמו מונעת תחללה, והולד נוצר מפני הצורה שנגר עיניה, הינו בעלה, ונוצר זכר במוותו (עין שם יותר בארכ). ועוד – בהיות האשה חושבת בבעלה ונונחת צורתו נגר עיניה, אף כשהיא בחוץ תרומה לה שהוא בפניה, ומונעת עצמה מכל דבר רע בחשبة שבעלה בפניה ורואה אותה, שהרמיון פועל. ועוד – בהיותה חושבת בבעלה, פונה לבה מלחש ברבאים אחרים, הගורמים מחשבה הגנות או הרשות וקלות ראנש הגורמים זונות (אבות ג, ט), פנדע מאמר רפומינו זיל (ע' בד ע', י), שהרמיון פועל לה ובבעל וראה אותה. לכן כל מהשבות האשה לא תהיה כי אם בצערי ביתה, וילצר צורת בעלה כאלו הוא בפניה שם בית, ובזה לא תבוא גם כן להרבות שיקחה עם שום אדם בעולם ואפלו בקרובותה.

(ט) **תנאי רביעי** – לא מרבה האשה לרדרב בפניה בעלה, רק תהיה כבלת בחשפה; משומ שהאשה, כיון שדעתה קלה אין סדר לרדרה, ובכם בלתי הבנה ובלי שום קשות. ונראות בעלה חסר דעתה, יבוא לשנאה או לבקש מיתה, אולי יידמן לו אשה בעלת שלל, שלל ובריך

הופיע הדיסק המדהים
של הנער בן 15 שהיטה במנות קליני
ב-14 שעות האזנה מעולם אחר. 15 פרקים מרתקיים מהעולם
להזמנת הדיסקים לקוראי העלון הזה בחיננס: 0527651911 -
להזמנת דיסקים 10,000 שיעוריהם על התנ"ך, דף הימוי של
הזוהר, הזוהר הקדוש, ועד: 0544577956

הדייסק הזה שנעשה בזכות הנער נתן
עוולה 50 ש"ח מוחלט בחיננס לכל קוראי
העלון הזה טלפון 0527-651911

קטע מדברי הנער נתן: - שوال בקהל:
ראיתה מהו הקשור לאינטרנט לא
כשר?

נתן: כן, יש גם מי שלא שומר את העיניים
שלו ומסתכל על בנות פרוצות, וגם מי
שMOVEDZA ווע לבטהלה,
ארץ תחתית זה המקומות הכי הרים
שיש. האנשים שמוגעים לשם, הרים
הרבבה לשון הרע, מי שמלכלל על
משהו, מי שMOVEDZA ווע לבטהלה, מי שלא
שומר את העיניים שלו, זה המקומות.

העלון הזה געשה ונגמר רק בזוכות
הדברים החמורים על שמירת עיניים
ותיקון הברית לשון הרע ומוציא שם רע
שהגען הצדיק נתן סייף וגילה לנו.

קדושת העינים

ג) הסומא אינו בגדר אדם ופטור מכל המצוות,
דעiker אדם הוא הראי (יסוד צדיק עיין שם).

ד) עיניים הם דברים עליונים וגבוהים מאד,
ואם היי האדם זוכה לעיניים כשרים, היי יודע
דברים גדולים (ליקוטי מהריין - ח"א, דף רני"ד).

לא יעשה מצוה - אם יכשל בהתכלות

א) כל מצוה שבאה עבירה על ידה, מוטב שלא
יעשה המצוה, כמו מצוה לשמה החתן. ואם יש
שם פריצים, ויודע שבלא פריצות לא יהיה, או
אינו יכול להיות ללא הרהור, או אינו יכול
 להיות שלא לראות בנשים, אל יהיו שם. (ספר
חסידים, שצ"ג).

ב) הרב (שיש לו תלמידים באי ביתו), יעשה בית
המדרש מצד אחר, שלא יסתכלו הנכנסים
והיווצאים, באשתו או בתו או בכלתו, אך לא
כנ הרוי מצות תורתו באה בעבירה (ספר חסידים,
תתקצ"א).

ג) בזמן זה יכולין לקבל מציאה גדולה על ידי
זהירות בהתכלות של מקום האסור. דבכל
מצוה, הזרירין מתחלקין בהשכלה של האינס
וזירירים. ובזה מעט מזעיר הן הנזירין, ונשאר
לכל אחד שכר, נגד מיליאנען אנשים יהודים
שאין זירין בעוננותינו הרבים.